

XAYRIDDIN SULTONNING “YALDO KECHASI” QISSASIDA TARIXIY XOTIRA VA MILLIY TAQDIR TALQINI

Nurmurodova Farog‘at Rustam qizi

Angor tumani 6-maktab o‘qituvchisi.

Telefon: +998936349712 Email: fnurmurodova97@gmail.com

<https://doi.org/10.5281/zenodo.21012705>

Annotatsiya. Ushbu ilmiy maqolada taniqli o‘zbek adibi Xayriddin Sultonning “Yaldo kechasi” qissasida tarixiy xotira, milliy taqdir va inson matonati masalalarining badiiy-falsafiy talqini atroflicha tadqiq etiladi. Asar o‘zbek milliy adabiyotining tamal toshi va realistik romanchilikning yorqin namunasi hisoblangan Abdulla Qodiriyning “O‘tkan kunlar” romani bilan g‘oyaviy, mantiqiy va badiiy jihatdan uzviy bog‘liqlikda tahlil qilingan.

Qissaning markaziy personaji bo‘lmish Yodgorbek obrazi orqali o‘tgan asrning murakkab ijtimoiy-siyosiy jarayonlari, millat boshiga tushgan og‘ir sinovlar va fojialar, mustamlaka davrining xalq ruhiyatiga ko‘rsatgan ta‘siri hamda ajdodlar ma‘naviy merosiga sodiqlik masalalari psixologik kontekstda ochib berilgan. Shuningdek, maqolada asardagi “yaldo kechasi” metaforasining ramziy va majoziy ma‘nolari, adibning badiiy mahorati hamda qahramon xarakterini shakllantirishdagi o‘ziga xos uslubiy yondashuvlari yoritilgan.

Tadqiqotda intertekstuallik qonuniyatlari hamda qiyosiy-tarixiy tahlil usullaridan keng foydalanilgan.

Kalit so‘zlar: tarixiy xotira, milliy taqdir, Yodgorbek, “O‘tkan kunlar”, badiiy sintez, ramziylik, yaldo kechasi, ma‘naviy davomiylik, inson ruhiyati, badiiy psixologizm, milliy o‘zlik, lirik-falsafiy proza.

ИНТЕРПРЕТАЦИЯ ИСТОРИЧЕСКОЙ ПАМЯТИ И НАЦИОНАЛЬНОЙ СУДЬБЫ В ПОВЕСТИ ХАЙРИДДИНА СУЛТАНОВА «НОЧЬ ЯЛДО»

Аннотация. В данной научной статье подробно исследуется художественно-философская интерпретация вопросов исторической памяти, национальной судьбы и человеческой стойкости в повести известного узбекского писателя Хайриiddина Султанова «Ночь Ялдо». Произведение анализируется в идейной, логической и художественной связи с романом Абдуллы Кадыри «Минувшие дни», который считается краеугольным камнем узбекской национальной литературы и ярким образцом реалистического романа. Через образ главного героя повести, Ядгорбека, в психологическом контексте раскрываются сложные общественно-политические процессы прошлого века, тяжёлые испытания и трагедии, выпавшие на долю нации, влияние колониального периода на психику народа, а также вопросы верности духовному наследию предков. Также в статье освещаются символические и метафорические смыслы образа «ночи ялдо» в произведении, художественное мастерство писателя и его специфические методологические подходы к формированию характера героя.

Ключевые слова: историческая память, национальная судьба, Ядгорбек, «Минувшие дни», художественный синтез, символизм, ночь ялдо, духовная преемственность, человеческая психика, художественный психологизм, национальная идентичность.

INTERPRETATION OF HISTORICAL MEMORY AND NATIONAL DESTINY IN KHAYRIDDIN SULTON'S NOVELLA "YALDO NIGHT"

Abstract. This scientific article examines in detail the artistic and philosophical interpretation of the issues of historical memory, national destiny, and human resilience in the

novella "Yaldo Night" by the famous Uzbek writer Khayriddin Sulton. The work is analyzed in an ideological, logical, and artistic connection with Abdulla Qodiriy's novel "Days Gone By", which is considered the cornerstone of Uzbek national literature and a vivid example of a realistic novel. Through the image of the protagonist, Yodgorbek, the complex socio-political processes of the last century, the severe trials and tragedies that befell the nation, the impact of the colonial period on the psyche of the people, and the issues of loyalty to the spiritual heritage of ancestors are revealed in a psychological context. The article also highlights the symbolic and metaphorical meanings of the "yaldo night" image in the work, the writer's artistic skill, and his specific methodological approaches to shaping the character's persona.

Keywords: historical memory, national destiny, Yodgorbek, "Days Gone By", artistic synthesis, symbolism, yaldo night, spiritual continuity, human psyche, artistic psychologism, national identity.

KIRISH

Badiiy adabiyot har qanday xalqning o'zligini anglashi, o'tmishini sarhisob qilishi va kelajak ufqlarini belgilashida eng qudratli ma'naviy omillardan biri hisoblanadi. Tarixiy jarayonlarni badiiy idrok etish, millatning bosib o'tgan zaxmatli yo'lini tahlil qilish va milliy xotirani uyg'otish masalalari o'zbek nasrida, xususan, istiqlol davri adabiyotida alohida dolzarblik kasb etdi [3]. Mustamlaka mustabid tuzumi davrida xalqimizning haqiqiy tarixi soxtalashtirilgan, milliy qahramonlar va millat ravnaqi yo'lida jon fido qilgan fidoyilar nomi unutilishga harakat qilingan edi. Shuning uchun ham adabiyotimiz oldida tarixiy haqiqatni tiklash, xalq qalbida o'z o'tmishiga nisbatan hurmat va faxr tuyg'usini shakllantirish vazifasi ko'ndalang bo'lib turdi. Zero, o'z tarixini bilmagan, undan saboq chiqarmagan millatning kelajagi bo'lmaydi. Binobarin, har bir ijodkor o'z asarlarida tarix va bugungi kun munosabatini aks ettirar ekan, ijtimoiy ongning eng nozik qirralariga daxldor bo'ladi.

Taniqli adib Xayriddin Sultonning "Yaldo kechasi" qissasi o'zbek adabiyotida tarixiy xotira va milliy taqdir masalasini o'ziga xos tarzda yoritgan, chuqur falsafiy mushohadalarga boy asarlardan biridir [2]. Muallif ushbu asarda shunchaki o'tmish lavhalarini quruq bayon qilish yoki tarixiy xronologiyani tiklash yo'lidan bormaydi. Aksincha, u tarixni inson taqdiri, uning ruhiy kechinmalari va ma'naviy dunyosi prizmasi orqali badiiy tahlil sanchig'iga tortadi.

Qissaning eng muhim va o'ziga xos jihati shundaki, u kitobxonni faqat bir fojiaiy qahramonning hayot yo'li bilan tanishtirib qolmay, balki o'zbek realistik adabiyotining cho'qqisi bo'lmish Abdulla Qodiriyning "O'tkan kunlar" romanida boshlangan fojiaiy tarixning keyingi davrlardagi aks-sadosini ham ko'rsatib beradi [1; 2]. Ushbu kontekstda adibning badiiy tafakkur miqyosi va milliy g'oya atrofidagi falsafiy izlanishlari alohida ajralib turadi.

Shu ma'noda "Yaldo kechasi"ni "O'tkan kunlar"ning bevosita syujet chizig'i bo'yicha davomi bo'lmasa-da, uning mantiqiy, g'oyaviy va ma'naviy davomi sifatida baholash har tomonlama ilmiy asosga egadir [2]. Abdulla Qodiriy o'z romanida Xonliklar davridagi ichki nizolar, jaholat va g'ofillik oqibatida millatning boshi berk ko'chaga kirib qolganini, yurtning mustamlaka botqog'iga botish arafasidagi fojialarini Otabek va Kumush muhabbati misolida ko'rsatgan edi [1]. Xayriddin Sulton esa "Yaldo kechasi" qissasida ushbu fojiaiy davomi bo'lgan sho'ro mustabid tuzumi davridagi xalqimiz boshiga tushgan kulfatlarni, milliy o'zlikni yo'qotish xavfi va unga qarshi ma'naviy isyonni badiiy tadqiq etadi. Bu kabi mavzularning adabiy tahlili bugungi kunda jamiyatimizda ma'naviy immunitetni kuchaytirishda o'ta muhim o'rin tutadi.

MAQOLANING DOLZARBLIGI

Bugungi kunda jahon adabiyotshunosligida va qiyosiy matnshunoslikda asarlar o'rtasidagi g'oyaviy-badiiy vorisiylik, intertekstuallik va qahramonlar evolyutsiyasi masalalari keng o'rganilmoqda. Xayriddin Sulton ijodida tarixiy xotira mavzusi yetakchi o'rinlardan birini egallaydi. Uning "Yaldo kechasi" qissasi o'zbek adabiyotidagi eng buyuk asar bilan g'oyaviy ko'priq bog'laganligi nuqtayi nazaridan alohida ilmiy qimmatga ega. Ushbu asarni Abdulla Qodiriy an'analari kontekstida tadqiq etish, qahramonlar tizimidagi ma'naviy izchillikni ochib berish va "yaldo kechasi" badiiy konsepsiyasini milliy taqdir bilan bog'liqlikda tahlil qilish zamonaviy o'zbek adabiyotshunosligining dolzarb vazifalaridan biri bo'lib hisoblanadi.

Maqolada keltirilgan tahlillar va xulosalar adabiyot tarixi, matn tahlili va badiiy psixologizm masalalarini chuqurroq anglashga xizmat qiladi. Milliy mustaqillik mafkurasini yoshlar ongiga singdirishda o'tmish fojialaridan to'g'ri xulosa chiqarish zarurati ushbu tadqiqotning dolzarbligini yanada oshiradi.

TADQIQOT METODOLOGIYASI

Ushbu tadqiqot jarayonida qiyosiy-tarixiy, tizimli-tahliliy, biografik hamda g'oyaviy-badiiy tahlil metodlaridan foydalanildi. Abdulla Qodiriyning "O'tkan kunlar" romani va Xayriddin Sultonning "Yaldo kechasi" qissasi o'rtasidagi intertekstual aloqalar qiyosiy-matnshunoslik metodologiyasi asosida tekshirildi. Shuningdek, asar qahramoni Yodgorbek xarakterini ochib berishda badiiy psixologizm tamoyillariga va adabiyotshunos olimlar N.Karimov, Q.Yo'ldoshevlarining ilmiy-nazariy qarashlariga tayanildi [3; 4]. Tadqiqot obyekti sifatida olingan matnlarning har bir badiiy detali milliy tafakkur tizimi bilan aloqadorlikda tahlil qilindi.

ASOSIY QISM VA TAHLILLAR

1. "O'tkan kunlar" va "Yaldo kechasi" o'rtasidagi g'oyaviy-badiiy vorisiylik

Har qanday milliy adabiyotning rivojlanishida an'anaviylik va yangilik (novatorlik) tamoyillari hal qiluvchi rol o'ynaydi. Xayriddin Sulton o'zining qalam tebratish uslubi va dunyoqarashi bilan Abdulla Qodiriy maktabining munosib davomchilaridan biri ekanligini ko'rsatib kelmoqda. Adib "Yaldo kechasi" qissasini yozishda klassik romandagi badiiy tugunlar va armonlarni o'z asarining boshlang'ich ma'naviy poydevori qilib oladi. "O'tkan kunlar" romani o'zbek xalqining ma'naviy va ijtimoiy uyg'onish davri fojialariga bag'ishlangan bo'lsa, "Yaldo kechasi" ana shu uyg'onishning bo'g'ilishi va uning ayanchli oqibatlarini tahlil qiladi [1; 2].

Ma'lumki, Qodiriy romani Kumush va Otabek muhabbatining fojiaiy halokati bilan yakun topadi [1]. Kumush xiyonat va hasad qurboni bo'lib, fojiali tarzda vafot etadi, Otabek esa vatan himoyasi yo'lida shahid ketadi. Ulardan yagona yodgor bo'lib go'dak Yodgorbek qoladi.

Qodiriy romanning xotima qismida kitobxon qalbida chuqur armon va og'riq qoldiradi, shu bilan birga, Yodgorbek timsolida kelajakka pichirlabgina umid chirog'ini qoldiradi.

Xayriddin Sulton esa o'z qissasida ana shu umid chirog'ining sho'ro mustabid tuzumi dovullarida qanday sinovlarga duch kelganini, Yodgorbek ulg'ayib, hayotning achchiq-chuchugini, zug'um va adolatsizliklarini totgan shaxsga aylanganini tasvirlaydi [2]. Bu badiiy yondashuv adabiyotshunoslikda syujetlar sintezi va personajlar evolyutsiyasining go'zal namunasidir. Ikki asr o'rtasidagi bunday g'oyaviy ko'priq badiiy adabiyotning milliy ruhni asrab qolishdagi qudratini namoyon etadi.

2. Yodgorbek – milliy fojia va matonat timsoli

Asar markazida turgan Yodgorbek obrazi o'ta murakkab va serqirra xarakterga ega.

Kitobxon “O‘tkan kunlar”ni o‘qiganida Kumush va Otabek sevgisining g‘amgin yakuniga yig‘lagan bo‘lsa, “Yaldo kechasi” qissasida ularning farzandi chekkan azoblar qarshisida hayratga tushadi [1; 2]. Yodgorbekning butun hayoti tug‘ilgan kunidanoq fojiga yo‘g‘rilgan. U onasining cheksiz mehridan va allasidan bebahra, otasining esa g‘amgin va ma‘yus nigohlari ostida, erta yetimlikda ulg‘ayadi [2]. Kumushning fojiali o‘limi va Otabekning chekkan iztiroblari Yodgorbekning taqdiriga o‘chmas muhr bo‘lib tushgan edi.

Go‘daklikdan boshlangan bu yetimlik uni erta ulg‘aytiradi va hayotga teran ko‘z bilan boqishga majbur qiladi.

Biroq Xayriddin Sulton Yodgorbekni faqatgina taqdir zarbalari qarshisida ojiz qolgan, yig‘loqi va baxtsiz fojialar qurboni sifatida tasvirlashdan yiroq. Aksincha, u o‘z qahramonini yuksak iroda va matonat egasi, bamisoli po‘latdek chiniqqan inson sifatida gavalantiradi [2].

Yodgorbek o‘z otasi Otabekning eng olijanob fazilatlarini – ma‘rifatparvarlikni, adolatparvarlikni, millat g‘amini yeyish tuyg‘usini va insoniy qadr-qimmatni hamma narsadan ustun qo‘yish xislatlarini irsiy va ma‘naviy jihatdan meros qilib olgan [1; 2]. Asar davomida uning har bir harakati, har bir o‘y-fikri ortida o‘zligini saqlab qolish, zamonaning chirkin siyosatiga moslashib ketmaslik, ajdodlari orzusiga va pok nomiga sodiq qolish istagi yaqqol sezilib turadi [2].

Yodgorbek yashagan davr – Turkiston zaminida mutlaqo yangi, begona va shafqatsiz bir tuzumning o‘rnatilishi, millay qadriyatlarning oyoqosti qilinishi, ziyolilarning quvg‘inga uchrashi davriga to‘g‘ri keladi. Bunday og‘ir ijtimoiy-siyosiy sharoitda o‘zligini unutmaslik, o‘z nasl-nasabidan tonmaslik haqiqiy qahramonlik edi. Yodgorbek o‘zining kimligini, qanday buyuk va aslzoda naslga mansubligini bir lahza bo‘lsa ham yodidan chiqarmaydi. Uning barcha sa‘y-harakatlari ortida ota-onasiga, tug‘ilib o‘sgan yurtiga munosib o‘g‘il bo‘lish ideali yotadi. Bu esa qahramonning ma‘naviy va axloqiy yuksakligini ko‘rsatuvchi eng asosiy mezonidir. U o‘z xarakteri bilan zamon zulmiga qarshi kurashuvchi ma‘naviy qalqonga aylanadi.

3. Asardagi ramziylik va “Yaldo kechasi” metaforasining badiiy mohiyati

Xayriddin Sulton asarlarida ramzlar va majozlar tizimi juda muhim estetik vazifani balanslaydi. Qissaning nomlanishi — “Yaldo kechasi” ham chuqur falsafiy va ramziy ma‘noga ega ekanligi adabiyotshunoslikda e‘tirof etilgan [2; 4]. Ma‘lumki, Sharq klassik adabiyoti va astronomiyasida “Yaldo” — yilning eng uzun, eng qorong‘i va sovuq kechasi hisoblanadi.

Muallif ushbu tabiat hodisasini asarga shunchaki fon sifatida olib kirmagan. Bu ramz orqali millat boshiga tushgan qora kunlar, sho‘ro mustabid tuzumining mudhish zug‘umlari, xalqning erki va huquqlari poymol qilingan zulmatli davr nazarda tutilgan [2]. Bu qorong‘ulik insonlar qalbidagi qo‘rquv va sadoqat o‘rtasidagi kurashni ham ifodalaydi.

Yodgorbekning butun hayot yo‘li ham mana shu cheksiz va qorong‘i yaldo kechasiga o‘xshaydi [2]. Unda quvonchli kunlardan ko‘ra ayriliqlar, yo‘qotishlar, adolatsizliklar va cheksiz ma‘naviy-jismoniy sinovlar ko‘p. U qayerga bormasin, qaysi eshikni qoqmasin, zamonaning sovuq va shafqatsiz nigohiga ro‘baro‘ keladi. Ammo yaldo kechasi tushunchasining zamirida faqatgina umidsizlik va zulmat yotmaydi. Sharq falsafasiga ko‘ra, har qanday yaldo kechasidan keyin mantiqan va tabiiy ravishda yorug‘ tong otadi, quyosh chiqadi. Binobarin, inson qalbida ham, millat ruhiyatida ham umid chirog‘i hech qachon so‘nmaydi. Asarda aynan mana shu ezgu g‘oya, ya‘ni zulmat ustidan baribir yorug‘lik g‘alaba qilishi, adolat va erk tongi otishi muqarrarligi haqidagi falsafiy xulosa ustuvor o‘rin tutadi [2].

Adib lirik chekinishlar orqali kitobxonni mana shu yorug‘ kelajakka ishonishga undaydi.

4. Inson va tarix munosabatlarining psixologik talqini

Qissaning yana bir o'ziga xos yutug'i shundaki, unda inson va tarix munosabati o'ta nozik psixologik chizgilar orqali ko'rsatilgan. Tarix — bu faqatgina quruq raqamlar, urushlar, shartnomalar yoki ijtimoiy-siyosiy to'ntarishlar solnomasi emas. Haqiqiy tarix insonlarning qalbida, ularning taqdirilarida va ruhiyatida qolgan o'chmas izlardir [3]. Xayriddin Sulton voqealarni bayon qilishda mana shu tamoyilga qat'iy amal qiladi. Biz Turkistondagi ijtimoiy-siyosiy evrilishlarni hukumat qarorlari orqali emas, balki Yodgorbekning ichki kechinmalari, g'alayonlari va iztiroblari orqali his qilamiz [2]. Badiiy psixologizm asarning ta'sirchanligini ta'minlagan eng asosiy omildir.

Yodgorbek hayot yo'vlarida ko'p bor adolatsizlikka, inson qadrining yerga urilishiga guvoh bo'ladi. Ba'zan u shu qadar og'ir vaziyatlarga tushadiki, umidsizlik girdobi uni o'z domiga tortgandek tuyuladi. Ammo har safar u ma'naviy tanazzul yoqasiga kelganida, uning qalbidagi o'chmas xotiralar — otasi Otabekning mardona qiyofasi va onasi Kumushning pokiza siymosi unga mislsiz kuch, g'ayrat va matonat bag'ishlaydi [1; 2]. Shu ma'noda Yodgorbek shunchaki alohida bir shaxs yoki personaj emas, balki butun boshli millatning tirik tarixiy xotirasi, uning o'tmishi va kelajagini bog'lab turuvchi ma'naviy zanjirdir [2].

Otabek o'z davrida ichki jaholatga, yurti parchalayotgan urug'-aymoqchilik va xonliklar tizimidagi chirkinliklarga qarshi kurashgan bo'lsa, Yodgorbek butun boshli mustamlaka tizimiga, millatni manqurtlashtirishga qaratilgan mafkuraga qarshi ich-ichidan isyon qiladi [1; 2].

Ularning kurash maydoni turlicha, ammo maqsad bitta — milliy ozodlik, insoniy erkinlik va adolat tantanasi. Muallif ikki avlod kurashidagi bu mantiqiy farq va o'xshashliklarni juda katta mahorat bilan ochib bergan. Bu holat o'zbek xalqining milliy o'zlikni saqlab qolish yo'lidagi uzluksiz kurashini ko'rsatadi.

MUHOKAMA

Xayriddin Sultonning "Yaldo kechasi" qissasini o'zbek adabiyotshunosligi nuqtayi nazaridan baholar ekanmiz, adibning Abdulla Qodiriy an'alariga sodiqligi va ayni paytda o'ziga xos yangilik yarata olganini ko'ramiz. Professor Q.Yo'ldoshev ta'kidlaganidek, adabiyotda qahramonning ruhiy olami orqali millat fojiasini ko'rsatish yuksak mahorat talab qiladi [4]. "Yaldo kechasi" edda adib aynan shu cho'qqini zabt etgan. Yodgorbek obrazi orqali o'zbek xalqining XX asrdagi fojiaiy qismati va ayni paytda uning yengilmas ruhi aks etgan.

Boshqa tarixiy qissalardan farqli o'laroq, ushbu asarda intertekstual aloqalar (ya'ni "O'tkan kunlar" bilan bog'liqlik) shunchaki nomma-nom eslash emas, balki falsafiy-g'oyaviy sintez darajasiga ko'tarilgan [1; 2]. Bu esa qissaning o'zbek qissachiligida mutloq yangi sahifa ochganidan dalolat beradi. Adibning tili, uslubi va tasvir vositalari ham Qodiriyona ohangdorlikni eslatsa-da, zamonaviy nasrning barcha talablariga javob bera oladi. Ushbu asarning ta'lim tizimida, xususan, oliy ta'lim muassasalarida maxsus kurslar doirasida o'rganilishi yosh avlodning estetik didini yuksaltirishga xizmat qilishi shubhasizdir.

XULOSA

Xulosa qilib aytganda, Xayriddin Sultonning "Yaldo kechasi" qissasi o'zbek adabiyotidagi tarixiy xotira va milliy taqdir masalalarini eng yuksak darajada yoritgan asarlardan biridir [2]. Asarni tahlil qilish jarayonida quyidagi yakuniy xulosalarga kelindi:

Birinchidan, "Yaldo kechasi" qissasi Abdulla Qodiriyning "O'tkan kunlar" romanining mantiqiy, ma'naviy va g'oyaviy davomi hisoblanadi. U Qodiriy boshlagan fojiaiy tarixning sho'ro davridagi achchiq aks-sadosini badiiy aks ettirgan hamda o'zbek xalqining mustamlaka davridagi umummilliy fojiasini yoritgan [1; 2].

Ikkinchidan, Yodgorbek obrazi orqali muallif nafaqat alohida shaxsning, balki butun o'zbek xalqining XX asrdagi murakkab va mashaqqatli taqdirini, uning mustamlakachilik zug'umlariga qarshi ko'rsatgan ma'naviy matonatini va mettin irodasini mujassamlashtirishga erishgan [2]. Yodgorbek — yengilmas milliy ruhning ramzidir.

Uchinchidan, asar nomidagi “yaldo kechasi” ramzi millat boshiga tushgan qorong'u tuzum va zulmatli kunlarni ifodalash bilan birga, kelajakka bo'lgan buyuk umidni, har qanday qorong'ulikdan keyin tong otishi muqarrarligi haqidagi yuksak falsafiy-g'oyaviy haqiqatni aks ettiradi [2].

To'rtinchidan, adib asarda yanchen badiiy psixologizm va ramziylik usullaridan unumli foydalanib, tarixiy voqealarni quruq fakt sifatida emas, balki inson qalbidagi og'riqlar va xotiralar prizmasi orqali jonlantirgan [3].

Muallif ushbu asari orqali “O'tkan kunlar”da boshlangan fojiaiy qismatning davomiyligini, bir avlodning armonlari va rejaları keyingi avlod zimmasiga qanday ulkan ma'naviy yuk bo'lib tushishini ko'rsatib berdi [1; 2]. Agar Otabek millatning ilk uyg'onishi va g'afillikdan qutulish harakatining timsoli bo'lsa, uning o'g'li Yodgorbek o'sha uyg'onish va milliy ozodlik yo'lida chekilgan mislsiz zaxmatlar, kulfatlar va sinovlarning tirik timsolidir [1; 2].

Shu bois, “Yaldo kechasi” qissasini chuqur o'rganish va uni “O'tkan kunlar” romani bilan qiyosiy kontekstda baholash asarning badiiy-falsafiy mohiyatini hamda XX asr o'zbek nasrining taraqqiyot tamoyillarini yanada teranroq anglash imkonini beradi. Ushbu tadqiqot kelgusi ilmiy izlanishlar uchun muhim manba bo'lib xizmat qiladi.

ADABIYOTLAR RO'YXATI (REFERENCES)

1. Qodiriy A. O'tkan kunlar. Roman. – Toshkent: Sharq, 2018. – 380 b.
2. Sulton X. Yaldo kechasi. Qissa // Xayriddin Sulton. Saylanma. T.1. – Toshkent: G'afur G'ulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2017. – B. 125-210.
3. Karimov N. XX asr o'zbek adabiyoti manzaralari. Monografiya. – Toshkent: O'zbekiston, 2008. – 245 b.
4. Yo'ldoshev Q. Yoniq so'z. Ilmiy-tanqidiy maqolalar. – Toshkent: Yangi asr avlodi, 2006. – 180 b.
5. Normatov U. Qodiriy bog'i. – Toshkent: Yozuvchi, 1997. – 220 b.
6. Sharafiddinov O. Cho'lponni anglash. – Toshkent: Yozuvchi, 1993. – 160 b.
7. Sulton X. Haqiqatni izlagan adabiyot. – Toshkent: Ma'naviyat, 2002. – 140 b.
8. Quronov D. Adabiyotshunoslikka kirish. – Toshkent: Akademnashr, 2017. – 256 b.
9. Rasulov Y. Badiiy psixologizm va qahramon xarakteri. – Toshkent: Fan, 2004. – 190 b.
10. Nazarov B. O'zbek tanqidchiligi tarixi. – Toshkent: Fan, 2012. – 310 b.